

1. Кажу правду в Христі, не обманюю, як свідчить мені моє сумління через Духа Святого,
2. що маю велику скорботу й невпинну муку для серця свого!
3. Бо я бажав би сам бути відлучений від Христа замість братів моїх, рідних мені тілом;
4. вони ізраїльтяни, що їм належить синівство, і слава, і заповіді, і законодавство, і Богослужба, і обітниця,
5. що їхні й отці, і від них же тілом Христос, що Він над усіма Бог, благословенний, навіки, амінь.
6. Не так, щоб Слово Боже не збулося. Бо не всі ті ізраїльтяни, хто від Ізраїля,
7. і не всі діти Авраамові, хто від насіння його, але: в Ісаку буде насіння тобі.
8. Цебто, не тілесні діти то діти Божі, але діти обітниці признаються за насіння.
9. А слово обітниці таке: На той час прийду, і буде син у Сарі.
10. І не тільки це, але й Ревекка зачала дітей від одного ложа отця нашого Ісака,
11. бо коли вони ще не народились, і нічого доброго чи злого не вчинили, щоб позосталась постанова Божа у вибранні

12. не від учинків, але від Того, Хто кличе, сказано їй: Більший служитиме меншому,

13. як і написано: Полюбив Я Якова, а Ісава зненавидів.

14. Що ж скажемо? Може в Бога неправда? Зовсім ні!

15. Бо Він каже Мойсееві: Помилую, кого хочу помилувати, і змилюся, над ким хочу змилюся.

16. Отож, не залежить це ні від того, хто хоче, ні від того, хто біжить, але від Бога, що милує.

17. Бо Писання говорить фараонові: Власне на те Я поставив тебе, щоб на тобі показати Свою силу, і щоб звістилось по цілій землі Моє Ймення.

18. Отож, кого хоче Він милує, і кого хоче ожорсточе.

19. А ти скажеш мені: Чого ж іще Він докоряє, бо хто може противитись волі Його?

20. Отже, хто ти, чоловіче, що ти сперечаєшся з Богом? Чи скаже твориво творцеві: Пощо ти зробив мене так?

21. Чи ганчар не має влади над глиною, щоб із того самого місива зробити одну посудину на честь, а одну на нечесть?

22. Тож Бог, бажаючи показати гнів і виявити могутність Свою, щадив із великим

терпінням посудини гніву, що готові були на погібіль,

23. і щоб виявити багатство слави Своєї на посудинах милосердя, що їх приготував на славу,

24. на нас, що їх і покликав не тільки від юдеїв, але й від поган.

25. Як і в Осії Він говорить: Назву Своїм народом не людей Моїх, і не улюблену улюбленою,

26. і на місці, де сказано їм: Ви не Мій народ, там названі будуть синами Бога Живого!

27. А Ісая взиває про Ізраїля: Коли б число синів Ізраїлевих було, як морський пісок, то тільки останок спасеться,

28. бо вирок закінчений та скорочений учинить Господь на землі!

29. І як Ісая віщував: Коли б Господь Саваот не лишив нам насіння, то ми стали б, як Содом, і подібні були б до Гоморри!

30. Що ж скажемо? Що погани, які не шукали праведности, досягли праведности, тієї праведности, що від віри,

31. а Ізраїль, що шукав Закона праведности, не досяг Закону праведности.

32. Чому? Бо шукали не з віри, але якби з учинків Закону; вони бо спіткнулись об камінь

спотикання,

33. як написано: Ось Я кладу на Сіоні камінь спотикання та скелю спокуси, і кожен, хто вірує в Нього, не посоромиться!